

Potoční niva

Olešnice. Společenstva s olší se přirozeně i po výsadbách vyskytují podél toků a na dalších zamokřených místech po celé republice. Proto nepřekvapí, že název Olešnice má nejedna česká obec. Zejména drobné vodní toky z krajiny Olešnicka po melioracích ve druhé polovině 20. století takřka vymizely, podobně nivy regulovaných toků se značně proměnily. Kde se zachovaly, jsou však právě potoční nivy jedinečnými ekosystémy tvořené mnoha druhy. Břehové porosty typu jasanové olšiny jsou nedocenitelné také coby biokoridor a estetický a vodohospodářský prvek.

Vedle starých olší Veselský potok obklopují jasaný, střemchy, vrby, javory a v širším okolí také nemálo jedinců jilmu dvou druhů (*Ulmus laevis* a *Ulmus glabra*). Bohaté jarní kvetení mají na svědomí souvislé koberce sasanky hajní (*Anemone nemorosa*) a nenápadně kvetoucího kuklíku potočního (*Geum rivale*), žlutou vše oživuje blatouch bahenní (*Caltha palustris*) či orsej jarní (*Ficaria bulbifera*). V potoce můžete narazit na kriticky ohroženého raka říčního (*Astacus astacus*), který je citlivý na znečištění vody. Jeho celkové stavy také snížil tzv. račí mor (plísňové onemocnění) a zmíněné úpravy toků.